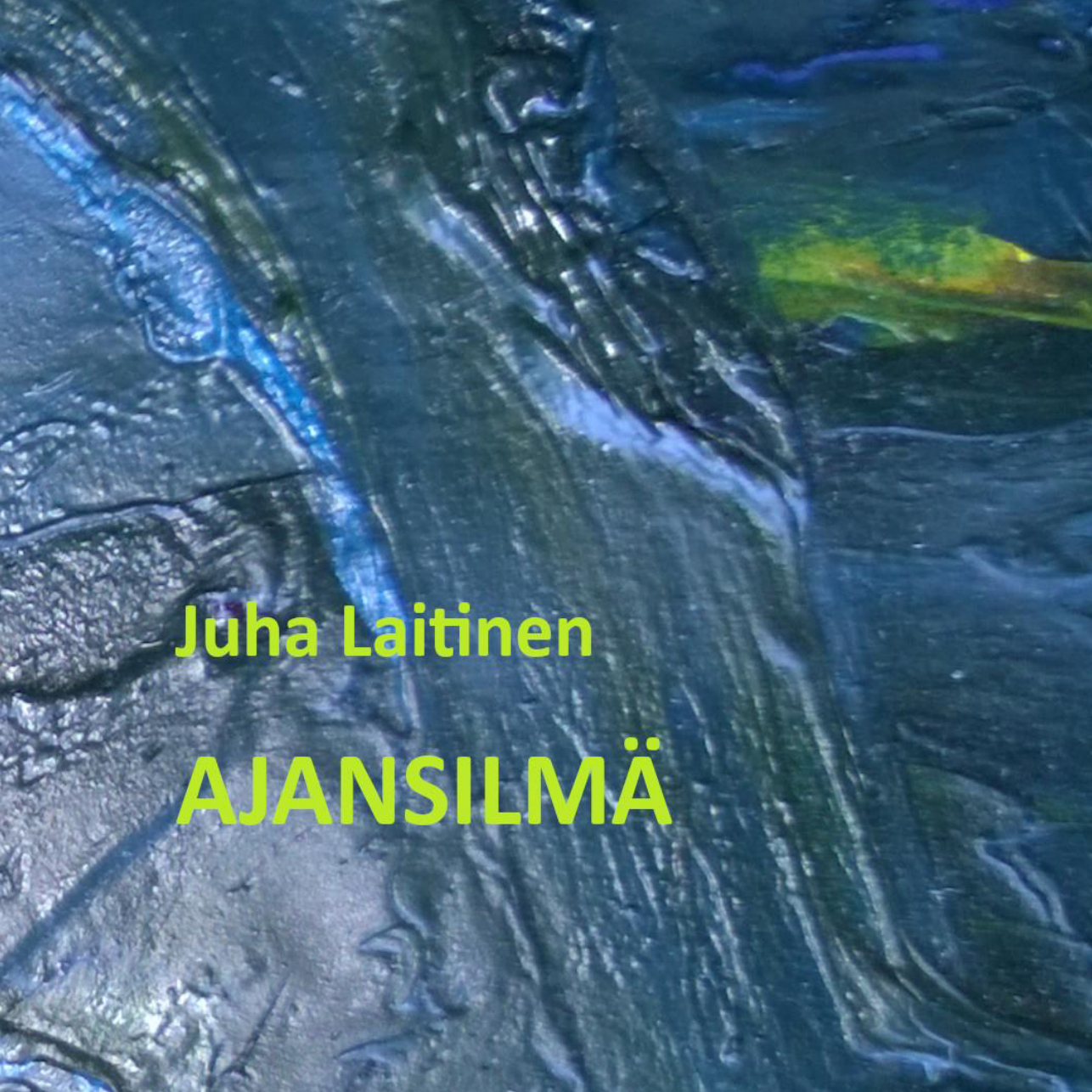

Juha Laitinen

AJANSILMÄ

AJANSILMÄ

Juha Laitinen

AJANSILMÄ

Runoja

Helsinki 2021

Suurkiitokseni Risto Ahdille, Pasi Rakas Jääskeläiselle, Tuula Komsille ja Jorma Vakkurille.

© 2021 Juha Laitinen, Helsinki

Kuva, graafinen suunnittelu ja taitto: Jorma Vakkuri (etukannessa Juha Laitisen valokuvaama yksityiskohta Jorma Vakkurin maalauksesta Mona Lisa von Naftental, 2015)

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 9789528042600

1. LOIKOILEVA PUHVELI

kuulen puhvelin vetämät kärryt
kolina loittonee verkkaisesti

havahdun itseeni
olla yksin

näen sen mikä on
jos en pelkää enkä ole omahyväinen

punainen aurinko syöksyy
valo katoaa horisonttiin

itse itsen tarkkailijana on peili
vedenkirkas

terassin tiski on eebenpuuta
sen syyt kuin elämänviivat
pinta karheaa norsun nahkaa

baarin lattialla
sirpalekate

keskellä huonetta arkku
sanomatta sanat jääneet

paistetun ruoan ja suitsutussavun
tuoksut sekoittuvat
pimeään riisipellot vajoavat

silti
hirveinkin ero on kohdattava
jotta voin rakastaa

sata palvottua patsasta
suitsukkeet savuavat
polvillasi uhraat kookospähkinän

murhe syntyi kauan sitten
paljon ennen syntymäämme

miten on itseni laita
kohtaanko vai
pakenenko sitä

illalla näen sinut
torin laidalla kerjäämässä

Runokokoelman kuvallisesti tarkka ja selkeä lyriikka nostaa keskiöön niin havainnon sinänsä kuin keskuslyyrisen, aforistisuuttakin tavoittavan ilmaisun. Teksteissä ulkoisen todellisuuden ohella palataan vääjäämättä runon minään, tämän tunteihin, reaktioihin ja pohdintoihin. Lyyrisen minän havainnon vaihdokset, asennot, niiden johdonmukaisuus on yksi osa sitä punnittua juonetta, jota runot noudattavat. Kokoelmaan muotoutuu huikea draamallinen kaari.

AJANSILMÄ on Juha Laitisen (s. 1948) kuudes runokokoelma. OLEN JOUSI JA NUOLI ilmestyi v. 2020, PYYDÄN SINUA TANSSIMAAN MERELLE v. 2019, OLEN KAIKKIALLA v. 2018, NEULASTEN KÄRJISSÄ KUUKIVIÄ v. 2017 ja RAIVOISA HILJAISUUS v. 2015.

ladon klapit vaakatasoon
sytytän tuohen niiden väliin
neljän sormen levyiseen

katso
pääskyselä langalla tasaisin välein
tekevät tilaa
ajatuksille ja olemiselle

valo saunan pesästä
tulvii maailman pimeille kujille

